

INGINER DE CERCETARE ÎN EXPLOATĂRI FORESTIERE

PROFIL OCUPAȚIONAL (versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații realizează activități de cercetare în privința selectării locațiilor și planificării exploatărilor forestiere în raport cu scopurile existente, realizează studii de fezabilitate, proiectează metode moderne și ecologice de exploatare.

Cod COR: 253102

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Proiectează exploatări forestiere în diverse locații;
- Organizează și amenajează exploătările forestiere;
- Analizează, proiectează, construiește și întreține mijloacele de acces și drumurile forestiere;
- Ecologizează exploătările forestiere și valorifică deșeurile forestiere;
- Calculează costurile și beneficiile necesare realizării exploatării;
- Face măsurători și marchează corespunzător parcelele destinate ulterior exploatării;
- Selectează locațiile și planifică exploătările forestiere;
- Realizează studii de cercetare și rapoarte privind nevoia realizării exploatărilor forestiere;
- Oferă consultanță privind infrastructura de transport în domeniul exploatărilor forestiere;
- Analizează mijloacele de încărcare, transport, din exploatarea forestieră la punctele de lucru;
- Realizează analize calitative și cantitative ale parcelelor exploatare;
- Efectuează frecvente vizite pe teren pentru realizarea studiilor de fiabilitate și fezabilitate;
- Identifică speciile lemnoase din parcele și propune exploatarea sau nu;
- Realizează calcule financiare privind serviciile de exploatare forestieră;
- Efectuează expertize tehnice ale mașinilor și echipamentelor necesare tăierii și transportului în cazul exploatărilor forestiere;
- Recomandă modificări sau modernizări ale echipamentelor și utilajelor folosite în exploatări;

- Proiectează și realizează metode moderne și ecologice de exploatare forestieră în materie de utilaje folosite;
- Analizează noi propuneri de metode și procese de exploatare forestieră din punct de vedere al costurilor, fizibilităților, utilității eficiente a materiilor prime;
- Respectă normele tehnologice, echipamentele de protecția muncii pentru prevenirea accidentelor din domeniu;
- Monitorizează exploatările forestiere pentru a se asigura că ele sunt reclamate în scopurile cele mai potrivite pentru a fi în final utilizată materia primă;
- Uneori realizează planuri de management al spațiului silvic;
- Furnizează estimări ale costurilor financiare și materialelor, instrumentelor, utilajelor necesare pentru realizarea exploatării;
- Calculează și raportează riscurile sau/și beneficiile diverselor exploatări forestiere;
- Colaborează cu institutul de cercetare, dezvoltare și prelucrare forestieră pentru diverse probleme;

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în spațiu neprotejat

B₂. Mediul socio-organizațional

- Cele mai multe sarcini sunt nestructurate
- De obicei munca se desfășoară după un orar fix
- Nu au foarte mare libertate de decizie dar suportă consecințele erorilor
- Nu sunt foarte frecvente interacțiunile interpersonale față în față
- De obicei incidența relațiilor conflictuale este scăzută

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Poate apărea riscul de expunere la radiații, răniri.

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate (nivel licență)
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non-formale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumita unealta.

Cunoștințe referitoare la:

Administrație și management
Servicii clienți și personal
Inginerie și tehnologie
Vânzări și marketing
Producție și procesare
Siguranță publică și securitate
Legislație și guvernare

Tipuri de deprinderi

Deprinderi folosite în învățare
Deprinderi de rezolvare a problemelor
Deprinderi de muncă cu sisteme tehnice
Deprinderi de gestionarea resurselor

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare				X	
2. Aptitudinea verbală			X		
3. Aptitudinea numerică			X		
4. Aptitudinea spațială				X	
5. Aptitudinea de percepție a formei			X		
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Coordonarea membrelor
- Controlul instrumentelor

Aptitudini senzoriale

- Acuitate auditivă
- Acuitate vizuală
- Claritate în vorbire

Aptitudini fizice

- Rezistență fizică

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

IRC (investigativ, realist, convențional)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- independența în muncă
- condiții de muncă
- compensații
- stabilitatea locului de muncă
- activitate
- practici și politici ale instituției

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre acțiune, conștientă și serioasă, riguroasă în realizarea sarcinilor. Capabilă să efectueze timp îndelungat același tip de sarcini, cu un bun echilibru emoțional.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor)

- Creștere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(3 - 4) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor

- Inginer de cercetare în exploatarea lemnului
- Cercetator în știința și ingineria materialelor oxidice
- Cercetator în exploatarea forestieră
- Asistent de cercetare în exploatarea forestieră
- Inginer de prelucrare în proiectarea mobilei și produselor fine din lemn